

Летале ми два голоби,
летале шчо ми летале
од Света Гора манастир;
та шчо ми тије паднале,
широко море, глобоко,
на Котовата гемија.
Сиви голоби зборвеет:
-Гемици, Кото, гемици,
силен ќе ветер повеит,
луни фуртуни ќе фатат,
гемија ќе т' се преврти!-
Кото гемици им велит:
-Слушајте, сиви голоби:
ако ми ветер повеит,
луни фуртуни ми фатат,
гемија ми ја бак'рна,
диреси је се железни,
синцири је се стребрени,
платната је се мушама!-
Како ми голоби рекле,
така ми ветер повеа,
луни, фуртуни фатија.
Голоби ми се кренале,
Света си гора отишле,
на најголемиот манастир.
Не ми се биле голоби,
туку ми биле ангели
од вишни Бога пратени.

Од записите на К. Шапкарев